

MANIFEST SOLIDARITEIT IN DE OPENBARE RUIMTE

Wie we herdenken, wie we zichtbaar maken

De publieke ruimte is nooit neutraal. Straten, pleinen, monumenten, gebouwen en symbolen vertellen verhalen over wie ertoe doet, wie wordt herdacht en wie wordt vergeten. Ze laten zien welke geschiedenis we doorgeven en welke we liever wegstoppen.

LINK kiest ervoor deze ruimte niet te laten spreken in stilte, maar haar betekenis zichtbaar en bespreekbaar te maken.

Utrecht is gebouwd door vele mensen en gevormd door uiteenlopende geschiedenissen: van verzet en solidariteit tot uitsluiting, geweld en koloniale overheersing. Die geschiedenis leeft voort in de stad zelf. In straatnamen, gevels, gebouwen, monumenten en routes door de stad. Soms expliciet maar meestal impliciet. Deze plekken laten zien hoe erkenning en uitsluiting door de tijd heen zijn verdeeld.

Herdenken is geen terugkijken, maar een keuze voor erkenning in het heden. Dat geldt voor het zichtbaar maken van het slavernijverleden en de herdenking van Ketí Koti, voor erkenning van de Indische geschiedenis en het koloniale geweld dat daarmee samenhangt, en voor een eerbetoon aan gastarbeiders die Utrecht mede hebben opgebouwd maar zelden een plek kregen in het verhaal van de stad.

Ook recente geschiedenis vraagt om zichtbaarheid. Plekken en gebouwen, zoals aan de Maliebaan, dragen meerdere, ongemakkelijke verhalen tegelijk: van collaboratie en fascisme tot ondergronds verzet, illegale pers en moedige keuzes tegen onderdrukking in. LINK gelooft niet in het uitwissen van deze gelaagdheid, maar in het zichtbaar maken ervan. Alleen door ook de donkere kanten van onze geschiedenis te laten zien, wordt duidelijk wat vrijheid en democratie werkelijk betekenen.

Zichtbaarheid gaat niet alleen over het verleden, maar ook over veiligheid en bestaansrecht in het heden. Symbolen zoals de regenboogoversteek en het regenboogfietspad zijn geen franje, maar een publieke en politieke stellingname: hier mag je zijn wie je bent.

LINK kiest voor een stad die haar geschiedenis erkent. Waar monumenten, straatnamen en symbolen ruimte maken voor verhalen van verzet, emancipatie en solidariteit. Waar de openbare ruimte een plek is voor herinnering aan de strijd voor gelijkwaardigheid. Zo wordt de stad niet alleen een plek om te wonen, maar ook een plek om te herinneren en samen vooruit te kijken.

Dat is nodig, omdat de openbare ruimte nu nog een eenzijdig verhaal vertelt. Straatnamen zijn geen neutrale keuzes. Ze laten zien wie ertoe doet. In Utrecht zijn straten en pleinen nu nog vooral vernoemd naar witte, mannelijke elites, terwijl de stad is gevormd door veel meer mensen, levens en geschiedenissen. LINK kiest ervoor die eenzijdigheid te doorbreken.

Koloniale helden maken plaats voor vrijheidsstrijders. Queer geschiedenis wordt zichtbaar. Verzet wordt geëerd. Niet steeds dezelfde gezichten in steen, maar een openbare ruimte die ruimte maakt voor arbeid, migratie, solidariteit en emancipatie. Daarbij betrekken we bewoners actief bij hernoeming en herdenking, omdat de stad van iedereen is, en dus ook het verhaal dat zij vertelt.

Zo laten we zien waar Utrecht voor staat. En vieren we de rijke diversiteit van onze stad.

